

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 13ης Ιουνίου 2017*

«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία για την κήρυξη της ακυρότητας — Καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που απεικονίζει τρία μεταλλικά κουτιά ποτών — Προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα — Λόγος κηρύξεως της ακυρότητας — Εξατομικευμένος χαρακτήρας — Διαφορετική συνολική εντύπωση — Άρθρο 6 και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 — Σύνολο που αποτελεί ένα ενιαίο αντικείμενο — Περιεχόμενο της περιγραφής του καταχωρισθέντος κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Υποκατάσταση διαδίκου»

Στην υπόθεση T-9/15,

Ball Beverage Packaging Europe Ltd, με έδρα το Luton (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον A. Renck, δικηγόρο, η οποία υποκαταστάθηκε στα δικαιώματα της Ball Europe GmbH,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τον S. Hanne,

καθού,

όπου ο έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, είναι η

Crown Hellas Can AE, με έδρα την Αθήνα (Ελλάδα), εκπροσωπούμενη από τους N. Coulson και J. Koerpp, solicitors,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Σεπτεμβρίου 2014 (υπόθεση R 1408/2012-3), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως της ακυρότητας μεταξύ Crown Hellas Can και Ball Europe,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen, πρόεδρο, E. Buttigieg (εισηγητή) και L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, δικαστές,

γραμματέας: A. Lamote, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 9 Ιανουαρίου 2015,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του EUIPO που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 20 Απριλίου 2015,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Απριλίου 2015,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 10 Ιουλίου 2015,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα ανταπαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 14 Οκτωβρίου 2015,

έχοντας υπόψη το αίτημα υποκαταστάσεως διαδίκου, δυνάμει του άρθρου 174 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, που κατατέθηκε από την προσφεύγουσα στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 27 Οκτωβρίου 2016 και τις παρατηρήσεις του EUIPO και της Ball Europe που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου αντιστοίχως στις 2 και στις 18 Νοεμβρίου 2016,

έχοντας υπόψη το άρθρο 174 και το άρθρο 176, παράγραφοι 3 και 5, του Κανονισμού Διαδικασίας,

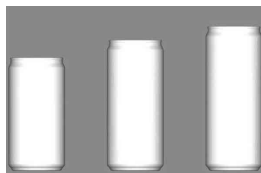
κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 28ης Οκτωβρίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η Ball Europe GmbH είναι δικαιούχος του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος που καταχωρίστηκε στις 24 Σεπτεμβρίου 2004 με τον αριθμό 2309900006 για «μεταλλικά κουτιά [για ποτά]». Το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα απεικονίζεται ως ακολούθως:

- 2 Στο πλαίσιο της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), η Ball Europe είχε προβάλει την προτεραιότητα δύο γερμανικών σχεδίων ή υποδειγμάτων, αντιστοίχως, της 27ης Μαρτίου 2004 και της 27ης Απριλίου 2004.
- 3 Η αίτηση καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος είχε γίνει στα γερμανικά, η δε Ball Europe είχε δηλώσει την αγγλική ως δεύτερη γλώσσα, σύμφωνα με το άρθρο 98, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2002, L 3, σ. 1).

- 4 Στο τμήμα του επίσημου εντύπου αιτήσεως καταχώρισεως που προβλέπεται για την περιγραφή του σχεδίου ή υποδείγματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, η Ball Europe είχε αναγράψει το ακόλουθο κείμενο στα αγγλικά:

«Group of cans for drink, all having a sleek but high appearance with reduced neck, preferably made of thin sheet metal, especially for filling volumes of 250 ml, 300 ml or 330 ml, respectively.» (Σύνολο μεταλλικών κουτιών για ποτά, με σλιπνή και μακρόστενη εμφάνιση, με λαιμό μειωμένης διαμέτρου, κατασκευασμένα κατά προτίμηση από λεπτό μεταλλικό έλασμα, ειδικά για περιεκτικότητες 250 ml, 300 ml ή 330 ml.)

- 5 Στις 14 Φεβρουαρίου 2011 η παρεμβαίνουσα, Crown Hellas Can ΑΕ, υπέβαλε ενώπιον του EUIPO αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος. Ως λόγο ακυρότητας επικαλέστηκε το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, καθόσον το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν ήταν νέο κατά την έννοια του άρθρου 5 του εν λόγω κανονισμού και δεν είχε ατομικό (εξατομικευμένο) χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού αυτού.
- 6 Η παρεμβαίνουσα υποστήριξε, μεταξύ άλλων, ότι το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα είναι όμοιο προς τα τρία μεταλλικά κουτιά αναψυκτικών που απεικονίζονται κατωτέρω, τα οποία είχαν παρουσιαστεί στο κοινό πριν από την ημερομηνία προτεραιότητας του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος:

- 7 Με απόφαση της 8ης Ιουνίου 2012 το τμήμα ακυρώσεων απέρριψε την αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος με την αιτιολογία ότι το τελευταίο είχε, όπως απαιτείται, «νεωτερισμό» (νεωτερικό χαρακτήρα) και εξατομικευμένο χαρακτήρα.
- 8 Στις 30 Ιουλίου 2012, η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή, δυνάμει των άρθρων 55 έως 60 του κανονισμού 6/2002, κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων.

- 9 Με απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2014 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τρίτο τμήμα προσφυγών του EUIPO ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων και κήρυξε άκυρο το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα με το αιτιολογικό ότι στερείται εξατομικευμένου χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002. Δεν αποφάνθηκε επί του νεωτερικού χαρακτήρα του εν λόγω σχεδίου ή υποδείγματος.
- 10 Το τμήμα προσφυγών εξέτασε το αντικείμενο της προστασίας του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος και συμπέρανε ότι αυτό συνίστατο στην εικόνα ενός μεταλλικού κουτιού που απεικονιζόταν σε τρία διαφορετικά μεγέθη. Στηριζόμενο στο άρθρο 98, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, δεν έλαβε υπόψη την περιγραφή στα αγγλικά του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος, που περιλαμβανόταν στην αίτηση καταχώρισης, με την αιτιολογία ότι η εν λόγω περιγραφή δεν είχε διατυπωθεί στη γλώσσα της αιτήσεως την οποία είχε επιλέξει η Ball Europe.
- 11 Επιπλέον, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του εξατομικευμένου χαρακτήρα του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος, το τμήμα προσφυγών συνήγαγε, κατ' ουσίαν, ότι οι διαφορές μεταξύ του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος και των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων ήταν ασήμαντες και δεν επηρέαζαν τη συνολική εντύπωση που σχηματίζει ο ενημερωμένος καταναλωτής ο οποίος, εν προκειμένω, είχε προσδιοριστεί ως ο υπεύθυνος για την εμφιάλωση στη βιομηχανία ποτών.

Αιτήματα των διαδίκων

- 12 Η Ball Europe ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 13 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την Ball Europe στα δικαστικά έξοδα.
- 14 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να επιβεβαιώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει την Ball Europe στα δικαστικά έξοδα της παρούσας προσφυγής, της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων και της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Σκεπτικό

- 15 Αφού δόθηκε στους διαδίκους η δυνατότητα να αναπτύξουν τις απόψεις τους, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Ball Beverage Packaging Europe Ltd υποκαθίσταται στα δικαιώματα της Ball Europe, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 176, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.
- 16 Πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 176, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας, αν η αίτηση υποκαταστάσεως διαδίκου γίνει δεκτή, ο δικαιοδόχος αποδέχεται τη δίκη στο στάδιο στο οποίο αυτή βρίσκεται κατά τον χρόνο της υποκαταστάσεως. Δεσμεύεται από τα διαδικαστικά έγγραφα που έχει καταθέσει ο διάδικος τον οποίο υποκαθιστά.

- 17 Η προσφεύγουσα, Ball Beverage Packaging Europe, προβάλλει δύο λόγους προς στήριξη της προσφυγής της, στηριζόμενος, ο πρώτος, σε παράβαση του άρθρου 62, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 6/2002, σχετικά με την υποχρέωση αιτιολογήσεως, και, ο δεύτερος, σε παράβαση των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 6 του εν λόγω κανονισμού.
- 18 Κατόπιν ερωτήσεως του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ότι, στο σημείο 21 του δικογράφου της προσφυγής, σιωπηρώς εκτίθεται επίσης ένας τρίτος λόγος στηριζόμενος σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον το τμήμα προσφυγών όφειλε να της δώσει τη δυνατότητα να λάβει θέση επί του ζητήματος του προσδιορισμού του αντικείμενου της προστασίας του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος, ζήτημα το οποίο αναφέρεται για πρώτη φορά στην προσβαλλόμενη απόφαση. Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβήτησαν ότι το ως άνω σημείο περιέχει αυτοτελή λόγο στηριζόμενο σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και υποστήριξαν ότι, καθόσον δεν είχαν ερμηνεύσει με τον τρόπο αυτόν το εν λόγω σημείο, δεν μπόρεσαν να υποβάλουν παρατηρήσεις επί του υποτιθέμενου ως άνω λόγου.
- 19 Κατά το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να προσδιορίζει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιλαμβάνει συνοπτική έκθεση των προβαλλόμενων ισχυρισμών.
- 20 Από τη νομολογία προκύπτει ότι η συνοπτική έκθεση των προβαλλόμενων ισχυρισμών πρέπει να είναι αρκούντως σαφής και συγκεκριμένη, ώστε να μπορούν ο μὲν καθού να προετοιμάσει την άμυνά του, το δε Γενικό Δικαστήριο να κρίνει επί της προσφυγής, ενδεχομένως χωρίς να χρειαστεί επιπλέον πληροφορίες (βλ. απόφαση της 13ης Ιουνίου 2012, *Insula* κατά Επιτροπής, T-246/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:287, σκέψη 221 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Εξ αυτού προκύπτει ότι η έννοια και το περιεχόμενο λόγου που προβάλλεται προς στήριξη προσφυγής πρέπει να προκύπτουν με τρόπο μη επιδεχόμενο αμφιβολία από το δικόγραφο της προσφυγής (απόφαση της 13ης Ιουνίου 2012, *Insula* κατά Επιτροπής, T-246/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:287, σκέψη 262).
- 21 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα προβάλλει σαφώς, με το δικόγραφο της προσφυγής, τους δύο λόγους που εκτέθηκαν στη σκέψη 17 ανωτέρω. Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι, στο σημείο 21 του δικογράφου της προσφυγής, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι τροποποίησε το αντικείμενο της προστασίας του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος «ενώ δεν του είχε καν υποβληθεί το ζήτημα αυτό». Εξάλλου, στο σημείο 19 του δικογράφου της προσφυγής, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι οι παρατηρήσεις του τμήματος προσφυγών επί της δυνατότητας καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος από πλευράς του άρθρου 3, στοιχείο α', του κανονισμού 6/2002 είναι άνευ σημασίας, καθόσον οι διάδικοι δεν μπόρεσαν να λάβουν θέση επί της εν λόγω προβληματικής, όπως επιτάσσει το άρθρο 62, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 6/2002. Εντούτοις, δεν μπορεί να συναχθεί από τα επιχειρήματα αυτά ότι η προσφεύγουσα προέβαλε έναν αυτοτελή λόγο στηριζόμενο σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας. Ο λόγος αυτός δεν προβάλλεται ρητώς, όπως αναγνώρισε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ούτε αναπτύσσεται επαρκώς. Ούτε η δομή και οι τίτλοι του δικογράφου της προσφυγής ούτε το μέρος της με τίτλο «Περίληψη των λόγων που προβάλλονται προς στήριξη της προσφυγής» ούτε το λοιπό περιεχόμενο του αποδεικνύουν ότι η προσφεύγουσα προέβαλε έναν αυτοτελή λόγο στηριζόμενο σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας. Ειδικότερα, πρέπει να σημειωθεί ότι τα σημεία 19 και 21 του δικογράφου της προσφυγής περιλαμβάνονται υπό τον τίτλο «*Obiter dictum* (παρεμπιπτούσα αναφορά) σχετικά με το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού [6/2002]» και ότι από το περιεχόμενο του μέρους του δικογράφου υπό τον τίτλο αυτό προκύπτουν σαφώς δύο επιχειρήματα, όπου το πρώτο στηρίζεται στο ότι οι παρατηρήσεις του τμήματος προσφυγών περί της δυνατότητας καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος ήταν άνευ σημασίας και το δεύτερο στο ότι το ως άνω τμήμα προσδιόρισε εσφαλμένα το αντικείμενο της προστασίας του εν λόγω σχεδίου ή υποδείγματος. Εξάλλου, ούτε το EUIPO ούτε η παρεμβαίνουσα αντιλήφθηκαν ότι τα ανωτέρω επιχειρήματα που

περιλαμβάνονται στα σημεία 19 και 21 του δικογράφου της προσφυγής εμπεριείχαν λόγο στηριζόμενο σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, οπότε οι ως άνω διάδικοι δεν απάντησαν καθόλου σε αυτόν με τα δικόγραφα τους.

- 22 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να συναχθεί ότι ο λόγος που στηρίζεται σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, ο οποίος φέρεται να προβλήθηκε με το δικόγραφο της προσφυγής, δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, όπως αυτό ερμηνεύεται από τη νομολογία, οπότε πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος.

Επί του λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 62, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 6/2002

- 23 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι όσα δέχθηκε το τμήμα προσφυγών, που περιλαμβάνονται στο σημείο 34 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά το οποίο ο ενημερωμένος καταναλωτής γνωρίζει τις συνήθεις περιεκτικότητες των μεταλλικών κουτιών αναψυκτικών και δεν αποδίδει σημασία στις διαφορές μεγέθους που συνδέονται με αυτές, πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας, διότι το σχετικό συμπέρασμα ουδόλως αιτιολογείται. Κατ' αυτήν, η ως άνω κρίση ήταν αποφασιστικής σημασίας για την οικονομία της προσβαλλομένης αποφάσεως, διότι είχε ως συνέπεια να κηρύξει το τμήμα προσφυγών την ακυρότητα του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος, οπότε η έλλειψη σχετικής αιτιολογίας συνιστούσε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 62, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 6/2002.
- 24 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα προσήψε επίσης στο τμήμα προσφυγών ότι «δεν έλαβε υπόψη» άρθρο περιοδικού ειδικού ενδιαφέροντος και άλλα έγγραφα που είχαν κατατεθεί κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, τα οποία αποδεικνύουν τη σημασία που αποδίδει ο ενημερωμένος καταναλωτής στις διαφορές των μεγεθών των μεταλλικών κουτιών ποτών. Το γεγονός ότι «δεν ελήφθησαν υπόψη» τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία συνιστά επίσης έλλειψη αιτιολογίας.
- 25 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν το βάσιμο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως.
- 26 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 62, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 6/2002, οι αποφάσεις του EUIPO πρέπει να αιτιολογούνται. Η ως άνω υποχρέωση αιτιολογήσεως έχει το ίδιο περιεχόμενο με εκείνη που απορρέει από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, κατά την οποία η συλλογιστική του εκδότη της πράξεως πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο, έχει δε διττό σκοπό, ήτοι να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου προκειμένου να υπερασπίζονται τα δικαιώματά τους, στον δε δικαστή της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ασκεί έλεγχο νομιμότητας της αποφάσεως. Ωστόσο, δεν μπορεί να απαιτείται από το τμήμα προσφυγών να παραθέτει αιτιολογία που να ακολουθεί σε όλη τους την έκταση και έναν προς έναν όλους τους συλλογισμούς που διατύπωσαν ενώπιόν του οι διάδικοι. Η αιτιολογία μπορεί επομένως να είναι έμμεση, υπό την προϋπόθεση ότι παρέχει στους μεν ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους εκδόθηκε η απόφαση του τμήματος προσφυγών, στο δε αρμόδιο δικαστήριο επαρκή στοιχεία για να ασκήσει τον έλεγχό του [αποφάσεις της 25ης Απριλίου 2013, Bell & Ross κατά ΓΕΕΑ – KIN (Αναπαράσταση ρολογιού), T-80/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:214, σκέψη 37, και της 18ης Νοεμβρίου 2015, Liu κατά ΓΕΕΑ – DSN Marketing (Θήκη φορητών υπολογιστών), T-813/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:868, σκέψη 15].
- 27 Επιπλέον, πρέπει να υπομνησθεί ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεων αποτελεί ουσιώδη τύπο που πρέπει να διακρίνεται από το ζήτημα του βασίμου της αιτιολογίας, δεδομένου ότι αυτό αφορά την ουσιαστική νομιμότητα της επίδικης πράξεως. Συγκεκριμένα, η αιτιολογία αποφάσεως συνίσταται στη ρητή παράθεση του σκεπτικού στο οποίο αυτή στηρίζεται. Αν το σκεπτικό πάσχει από σφάλματα, αυτά θίγουν την ουσιαστική νομιμότητα της αποφάσεως, αλλά όχι την αιτιολογία της, η

οποία μπορεί να είναι επαρκής καίτοι παραθέτει εσφαλμένους λόγους (βλ. απόφαση της 25ης Απριλίου 2013, Αναπαράσταση ρολογιού, T-80/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:214, σκέψη 38 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 28 Εν προκειμένω, στο σημείο 34 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στο πλαίσιο της συνολικής εντύπωσης που προκαλεί το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα στον ενημερωμένο καταναλωτή κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, το τμήμα προσφυγών εξέθεσε τα ακόλουθα:

«Οι διαφορές στις διαστάσεις τις οποίες προβάλλει ο δικαιούχος δεν είναι αισθητές. Η σχέση του ύψους προς το πλάτος είναι περίπου η ίδια στα συγκρινόμενα σχέδια ή υποδείγματα. Ακόμα και αν ο ενημερωμένος καταναλωτής αντιλαμβάνονταν τις διαφορές στις διαστάσεις, αυτές δεν θα επηρέαζαν τη συνολική εντύπωση του προϊόντος. Ακόμα και η απεικόνιση του αμφισβητούμενου [σχεδίου ή υποδείγματος] σε τρία διαφορετικά μεγέθη δεν δικαιολογεί κάποια κρίσιμη διαφορά. Ο ενημερωμένος καταναλωτής γνωρίζει τις συνήθεις περιεκτικότητες των μεταλλικών κουτιών αναψυκτικών και δεν αποδίδει σημασία στις διαφορές μεγέθους στην συνολική εντύπωση του προϊόντος.»

- 29 Οι παρατηρήσεις που περιλαμβάνονται στην τελευταία περίοδο του σημείου 34 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ερμηνεύομενες σε συνάρτηση με τα συμφραζόμενα της αποφάσεως αυτής, δεν πάσχουν από έλλειψη αιτιολογίας.
- 30 Πράγματι, στο σημείο 25 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών προσδιόρισε τον ενημερωμένο καταναλωτή ως τον υπεύθυνο για την εμφιάλωση στον τομέα της βιομηχανίας ποτών ο οποίος ενημερώνεται για τις υφιστάμενες δυνατότητες αγοράς μέσω περιοδικών ειδικού ενδιαφέροντος.
- 31 Στο σημείο 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι η περιεκτικότητα των μεταλλικών κουτιών ποτών δεν υπερβαίνει κανονικά τα 500 ml, ότι η εν λόγω περιεκτικότητα αντιστοιχεί στις συνήθεις ποσότητες που χρησιμοποιούνται στο εμπόριο για την πώληση ποτών και ότι η εν λόγω περιεκτικότητα επηρεάζει το μέγεθος των μεταλλικών κουτιών ποτών.
- 32 Τέλος, στο σημείο 37 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών διευκρίνισε ότι ούτε οι συγκεκριμένες διαστάσεις ούτε η περιεκτικότητα μπορούσαν να συναχθούν από το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα και ότι, για την εκτίμηση του εξατομικευμένου χαρακτήρα, κρίσιμη ήταν μόνον η συνολική εντύπωση που δημιουργούσαν τα συγκρινόμενα σχέδια ή υποδείγματα.
- 33 Λαμβάνοντας υπόψη, πρώτον, τη διαπίστωση ότι υφίστανται καθιερωμένες στο εμπόριο περιεκτικότητες των μεταλλικών κουτιών ποτών, δεύτερον, την παραδοχή ότι η περιεκτικότητα επηρεάζει το μέγεθος των κουτιών αυτών, τρίτον, το ότι ως ενημερωμένος καταναλωτής εν προκειμένω προσδιορίστηκε ο εμφιαλωτής και, τέταρτον, τις διαπιστώσεις κατά τις οποίες ούτε οι συγκεκριμένες διαστάσεις ούτε η περιεκτικότητα μπορούν να συναχθούν από το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα και κατά τις οποίες μόνον η συνολική εντύπωση του προϊόντος είναι κρίσιμη, το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών που περιλαμβάνεται στην τελευταία περίοδο του σημείου 34 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά την οποία ο ενημερωμένος καταναλωτής γνωρίζει τις συνήθεις περιεκτικότητες των μεταλλικών κουτιών ποτών και δεν αποδίδει σημασία στις διαφορές μεγέθους στο πλαίσιο της συνολικής εντύπωσης, αιτιολογείται επαρκώς κατά νόμο.
- 34 Εξάλλου, αντιθέτως προς τα υποστηριζόμενα από την προσφεύγουσα, οι παρατηρήσεις που περιλαμβάνονται στο σημείο 34 της προσβαλλομένης αποφάσεως ήταν γενικής φύσεως και δεν είχαν αποφασιστική σημασία για το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το τμήμα προσφυγών. Το εν λόγω συμπέρασμα στηρίχθηκε στη διαπίστωση ότι η συνολική εντύπωση που προκαλεί το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα στον ενημερωμένο καταναλωτή δεν διέφερε από τη συνολική εντύπωση που δημιουργούν στον καταναλωτή αυτόν τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα, δεδομένου ότι το

τμήμα προσφυγών διαπίστωσε προηγουμένως, ιδίως, ότι οι διαφορές στη σύλληψη του πάνω και του κάτω μέρους των μεταλλικών κουτιών ήταν αμελητέες (σημείο 33 της προσβαλλομένης αποφάσεως), ότι οι διαφορές στις διαστάσεις που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν ήταν αισθητές, ότι η σχέση του ύψους προς το πλάτος ήταν περίπου η ίδια (σημείο 34 της προσβαλλομένης αποφάσεως) και ότι ούτε οι συγκεκριμένες διαστάσεις ούτε η περιεκτικότητα μπορούσαν να συναχθούν από το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα (σημείο 37 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

- 35 Καθόσον η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι οι παρατηρήσεις που περιλαμβάνονται στο σημείο 34 της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι εσφαλμένες, πρέπει να σημειωθεί ότι η αιτίαση αυτή αφορά όχι την αιτιολογία αλλά την ουσία της διαφοράς και θα εξεταστεί στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του δευτέρου λόγου.
- 36 Πρέπει τέλος να απορριφθεί η αιτίαση της προσφεύγουσας, την οποία προέβαλε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, σχετικά με το ότι το τμήμα προσφυγών «δεν έλαβε υπόψη» ορισμένα έγγραφα που είχαν κατατεθεί κατά τη διοικητική διαδικασία (βλ. σκέψη 24 ανωτέρω). Συγκεκριμένα, όσον αφορά το άρθρο περιοδικού ειδικού ενδιαφέροντος, το οποίο προσδιορίζει επαρκώς η προσφεύγουσα με την επιχειρηματολογία της, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το τμήμα προσφυγών μνημονεύει ρητώς το άρθρο αυτό στο σημείο 6, δεύτερη περίπτωση, της προσβαλλομένης αποφάσεως, στο πλαίσιο της εκθέσεως των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας κατά τη διοικητική διαδικασία. Εξάλλου, καθόσον το ως άνω άρθρο αποσκοπούσε στο να τονιστεί η διαφορά διαμέτρου μεταξύ του μεταλλικού κουτιού «sleek» («στιλπνού») που εισήγαγε στην αγορά η προσφεύγουσα και των προϋφιστάμενων μεταλλικών κουτιών ποτών, δεν είναι αναγκαίες συμπληρωματικές εξηγήσεις σχετικά με το άρθρο αυτό προς εκτίμηση της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως, λαμβανομένης υπόψη, ιδίως, της διαπιστώσεως, που περιλαμβάνεται στο σημείο 34 την εν λόγω αποφάσεως, ότι οι διαφορές μεταξύ των συγκρινόμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων δεν ήταν αντιληπτές και της διαπιστώσεως που περιλαμβάνεται στο σημείο 37 της αποφάσεως αυτής ότι ούτε οι συγκεκριμένες διαστάσεις ούτε η περιεκτικότητα μπορούσαν να συναχθούν από το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα.
- 37 Επομένως, βάσει των ανωτέρω σκέψεων, ο παρών λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση των διατάξεων του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002

- 38 Ο υπό κρίση λόγος υποδιαιρείται, κατ' ουσίαν, σε δύο σκέλη.
- 39 Το πρώτο σκέλος στηρίζεται σε εσφαλμένη εκτίμηση, από το τμήμα προσφυγών, του περιεχομένου της προστασίας που παρέχεται στο αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα, καθόσον το τμήμα αυτό δεν δέχθηκε ότι το ως άνω σχέδιο ή υπόδειγμα απεικόνιζε ένα σύνολο τριών μεταλλικών κουτιών ποτών διαφορετικών μεγεθών, ήτοι ένα ενιαίο αντικείμενο.
- 40 Το δεύτερο σκέλος στηρίζεται σε εκ μέρους του τμήματος προσφυγών εσφαλμένη εκτίμηση του εξατομικευμένου χαρακτήρα του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος.

Επί του πρώτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται εσφαλμένη εκτίμηση του περιεχομένου της προστασίας που παρέχεται στο αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα

- 41 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών προσδιόρισε, εισαγωγικώς, το αντικείμενο της προστασίας του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος. Στο πλαίσιο αυτό, διευκρίνισε ότι, κατά το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού 6/2002, το αντικείμενο ενός σχεδίου ή υποδείγματος δεν μπορεί να είναι παρά ένα ενιαίο αντικείμενο και ότι ο συνδυασμός διαφόρων προϊόντων μη συνδεόμενων μεταξύ τους δεν μπορεί να λογίζεται ως ένα προϊόν παρά

μόνον υπό την προϋπόθεση ότι τα σχετικά προϊόντα συνδέονται μεταξύ τους αισθητικά, έχουν λειτουργική σχέση και διατίθενται συνήθως στο εμπόριο ως ένα ενιαίο προϊόν. Έδωσε το παράδειγμα των μαχαιροπίρουνων που αποτελούνται από ένα μαχαίρι, ένα πιρούνι και ένα κουτάλι, καθώς και εκείνο ενός συνόλου αποτελούμενου από μια σκακιέρα και από πιόνια σκακιού.

- 42 Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, εν προκειμένω, το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν πληρούσε τις εν λόγω προϋποθέσεις και δεν μπορούσε να λογίζεται ως ένα ενιαίο αντικείμενο με τη μορφή ενός συνόλου τριών μεταλλικών κουτιών ποτών, αλλά ότι, προς εκτίμηση του νεωτερικού και του εξατομικευμένου χαρακτήρα του έπρεπε να ληφθεί ως βάση η εμφάνιση ενός μεταλλικού κουτιού απεικονιζόμενου σε τρία διαφορετικά μεγέθη.
- 43 Εξάλλου, το τμήμα προσφυγών, στηριζόμενο στο άρθρο 98, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, αρνήθηκε να λάβει υπόψη την περιγραφή του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος στα αγγλικά, που περιλαμβανόταν στην αίτηση καταχώρισης, με το αιτιολογικό ότι η εν λόγω περιγραφή δεν είχε προσκομιστεί στη γλώσσα της αιτήσεως την οποία είχε επιλέξει η προσφεύγουσα.
- 44 Η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις αιτιάσεις σε σχέση με την επίμαχη ανάλυση του τμήματος προσφυγών.
- 45 Πρώτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι αρνήθηκε να προστατεύσει το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα ως σύνολο μεταλλικών κουτιών ποτών παρά το γεγονός ότι είχε καταχωριστεί ως τέτοιο.
- 46 Δεύτερον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την κρίση του τμήματος προσφυγών ότι το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν αποτελεί «ένα προϊόν» κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο α', του κανονισμού 6/2002.
- 47 Τρίτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε υπόψη την περιγραφή του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος στα αγγλικά.
- 48 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν το βάσιμο των αιτιάσεων αυτών.
- 49 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση της προσφεύγουσας, πρέπει να εξεταστεί, εισαγωγικώς, η βάση της επιχειρηματολογίας της, κατά την οποία το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα είχε καταχωριστεί ως ένα σύνολο μεταλλικών κουτιών ποτών. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από την αλληλογραφία μεταξύ της ίδιας και του EUIPO κατά τη διαδικασία καταχώρισης του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος προκύπτει ότι το EUIPO είχε δεχθεί να καταχωρίσει το εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα ως ένα σύνολο μεταλλικών κουτιών ποτών.
- 50 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, με έγγραφο της 18ης Νοεμβρίου 2004, το EUIPO πληροφόρησε την προσφεύγουσα, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας καταχώρισης, ότι το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα, όπως απεικονιζόταν στην αίτηση καταχώρισης, περιελάμβανε περισσότερα του ενός σχέδια ή υποδείγματα. Το EUIPO κάλεσε την προσφεύγουσα να τακτοποιήσει «τις ελλείψεις αυτές» μέχρι τις 18 Ιανουαρίου 2005, ειδάλλως η αίτηση καταχώρισης θα απορριπτόταν.
- 51 Με επιστολή της 14ης Δεκεμβρίου 2004, η προσφεύγουσα ζήτησε να ανακληθεί η αντίρρηση του EUIPO, καθόσον τα τρία μεταλλικά κουτιά ποτών που απεικονίζονταν στο αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα συνέθεταν ένα σύνολο και αποτελούσαν, επομένως, ένα μόνον και το αυτό σχέδιο ή υπόδειγμα.
- 52 Κατόπιν της επιστολής αυτής, το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα καταχωρίστηκε τελικά ως «μεταλλικά κουτιά [ποτών]», όπως προκύπτει από τη βεβαίωση καταχώρισης.

- 53 Από τα πραγματικά αυτά στοιχεία προκύπτει ότι λήφθηκε υπόψη το αίτημα της προσφεύγουσας να καταχωριστεί το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα ως ένα σύνολο μεταλλικών κουτιών ποτών, χωρίς όμως τούτο να είναι βέβαιο.
- 54 Εντούτοις, ακόμα και αν γίνει δεκτό ότι το EUIPO αποφάσισε κατά τη διαδικασία καταχώρισης να καταχωρίσει το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα ως ένα σύνολο μεταλλικών κουτιών ποτών, η ως άνω θέση δεν δεσμεύει το τμήμα προσφυγών στο πλαίσιο της εξετάσεως της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας του εν λόγω σχεδίου ή υποδείγματος.
- 55 Πράγματι, πρέπει να διευκρινιστεί ότι η διαδικασία καταχώρισης των κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων την οποία προβλέπει ο κανονισμός 6/2002 συνίσταται σε διεκπεραιωτικό έλεγχο τυπικής κυρίως φύσεως, ο οποίος, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 18 του ίδιου κανονισμού, δεν απαιτεί εξέταση επί της ουσίας προκειμένου να προσδιοριστεί πριν από την καταχώριση εάν το σχέδιο ή υπόδειγμα πληροί τους όρους προστασίας και ο οποίος, εξάλλου, αντίθετα προς τη διαδικασία καταχώρισης κατά τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), δεν προβλέπει στάδιο παρέχον στον δικαιούχο προγενεστερού καταχωρισμένου σχεδίου ή υποδείγματος τη δυνατότητα να εναντιωθεί στην καταχώριση [αποφάσεις της 16ης Φεβρουαρίου 2012, *Celaya Emparanza y Galdos International*, C-488/10, EU:C:2012:88, σκέψεις 41 και 43, και της 27ης Ιουνίου 2013, *Beifa Group κατά ΓΕΕΑ – Schwan-Stabilo Schwanhäußer* (γραφικά είδη), T-608/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:334, σκέψη 77].
- 56 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών κλήθηκε να προβεί σε εξέταση επί της ουσίας της καταχώρισης του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος προκειμένου να προσδιοριστεί αν αυτό πληρούσε την προϋπόθεση του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002, σχετικά με τον εξατομικευμένο χαρακτήρα. Στο πλαίσιο της εξετάσεως αυτής, το τμήμα προσφυγών όφειλε να εκτιμήσει τη συνολική εντύπωση που δημιουργούν τα συγκρινόμενα σχέδια ή υποδείγματα στον ενημερωμένο καταναλωτή. Το ζήτημα του προσδιορισμού του αντικειμένου της προστασίας του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος ήταν προαπαιτούμενο το οποίο έπρεπε να επιλυθεί, διότι συνδεόταν αναμφισβήτητα με την εκτίμηση της συνολικής εντύπωσης και, σε τελική ανάλυση, την εκτίμηση του εξατομικευμένου χαρακτήρα. Επομένως, καθόσον ο προσδιορισμός του αντικειμένου της προστασίας του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος αποτελούσε μέρος της εξετάσεως επί της ουσίας της καταχώρισης του εν λόγω σχεδίου ή υποδείγματος, η ενδεχόμενη εκτίμηση του ζητήματος αυτού εκ μέρους του EUIPO κατά τη διάρκεια της διαδικασίας καταχώρισης δεν μπορούσε να δεσμεύσει το τμήμα προσφυγών, λαμβανομένης υπόψη της τυπικής και διεκπεραιωτικής φύσεως του εκ μέρους του EUIPO ελέγχου κατά την ως άνω διαδικασία καταχώρισης.
- 57 Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι η άρνηση του τμήματος προσφυγών να προσδιορίσει το αντικείμενο της προστασίας του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος ως συνόλου μεταλλικών κουτιών ποτών δεν οδήγησε σε παράνομη αμφισβήτηση του κύρους του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα. Πράγματι, στο σημείο 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών, εκτιμώντας ότι το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 3, στοιχείο α', του κανονισμού 6/2002, καθόσον δεν αποτελούσε ένα ενιαίο αντικείμενο, ορθώς διευκρίνισε ότι, επειδή η παρεμβαίνουσα δεν είχε προβάλει λόγο ακυρότητας του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 6/2002, το γεγονός αυτό (δηλαδή η μη πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 3, στοιχείο α', του κανονισμού 6/2002) δεν μπορούσε να δικαιολογήσει την κήρυξη της ακυρότητας του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος.
- 58 Επομένως, η πρώτη αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής, καθόσον, ακόμα και αν γίνει δεκτό ότι το EUIPO δέχθηκε να καταχωρίσει το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα ως ένα σύνολο μεταλλικών κουτιών ποτών, η εν λόγω θέση δεν δέσμευε το τμήμα προσφυγών.

- 59 Στο πλαίσιο της δεύτερης αιτιάσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα, πρέπει να εξεταστεί το βάσιμο της αρνήσεως του τμήματος προσφυγών να προσδιορίσει το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα ως ένα σύνολο μεταλλικών κουτιών ποτών ή, άλλως, να εκλάβει τα τρία μεταλλικά κουτιά ποτών που απεικονίζονταν στο αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα ως ένα ενιαίο αντικείμενο. Το συμφέρον που έχει η προσφεύγουσα να προσδιοριστεί το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα ως ένα σύνολο μεταλλικών κουτιών ποτών συνίσταται στο ότι τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα που επικαλείται η παρεμβαίνουσα δεν αποτελούσαν σύνολα μεταλλικών κουτιών ποτών, αλλά ένα μόνο μεταλλικό κουτί. Επομένως, ο προσδιορισμός του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος ως ενός συνόλου μεταλλικών κουτιών ποτών συνιστά στοιχείο διαφοροποιήσεως του σε σχέση με τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα, όπως κατά τα λοιπά εξέθεσε το τμήμα ακυρώσεων στο σημείο 17 της αποφάσεως του της 8ης Ιουνίου 2012.
- 60 Όπως ορθώς σημειώνει το τμήμα προσφυγών, στο σημείο 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το αντικείμενο ενός σχεδίου ή υποδείγματος δεν μπορεί να είναι παρά ένα ενιαίο αντικείμενο, καθόσον το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού 6/2002 αναφέρει ρητώς την απεικόνιση «ενός προϊόντος». Εξάλλου, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη το τμήμα προσφυγών διευκρινίζει, στο σημείο 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ένα σύνολο ειδών μπορεί να αποτελεί «ένα προϊόν» κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως αν αυτά συνδέονται αισθητικά μεταξύ τους, έχουν λειτουργική σχέση και διατίθενται συνήθως στο εμπόριο ως ένα ενιαίο προϊόν.
- 61 Λαμβάνοντας ως βάση τις παραδοχές αυτές, τις οποίες, κατά τα λοιπά, δεν αμφισβητούν οι διάδικοι, το τμήμα προσφυγών συνήγαγε, στο σημείο 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν πληρούσε τις τρεις προϋποθέσεις που εκτίθενται ειδικότερα στη σκέψη 60 ανωτέρω και ότι, κατά συνέπεια, δεν μπορούσε να εκληφθεί ως ένα ενιαίο αντικείμενο. Κατ' αυτό, όταν προτείνονται προς πώληση σύνολα μεταλλικών κουτιών ποτών, πρόκειται πάντοτε για μεταλλικά κουτιά ποτών του ίδιου μεγέθους, πράγμα το οποίο είναι κατανοητό ιδίως αν ληφθεί υπόψη η μεταφορά και η αποθήκευση των προϊόντων.
- 62 Το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών σχετικά με την απουσία, εν προκειμένω, ενιαίου αντικειμένου επίσης δεν πάσχει λόγω κάποιου σφάλματος. Πράγματι, ανεξάρτητα από το ζήτημα σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο διατίθενται στο εμπόριο τα μεταλλικά κουτιά ποτών, είναι πρόδηλο ότι τα τρία μεταλλικά κουτιά ποτών που απεικονίζονται στο αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν πληρούν μια κοινή λειτουργία, υπό την έννοια ότι δεν πληρούν κάποια λειτουργία η οποία να μην μπορεί να πληρούται από καθένα από αυτά ατομικά, όπως συμβαίνει, για παράδειγμα, με τα μαχαιροπίρουνα ή τη σκακιέρα και τα πιόνια σκακιού, παραδείγματα που παρέθεσε το τμήμα προσφυγών [βλ., επ' αυτού, απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2013, Merlin κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ – Dusyma (Παιχνίδια), T-231/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:560, σκέψη 32].
- 63 Από τα διαλαμβανόμενα στις σκέψεις 59 έως 62 ανωτέρω απορρέει ότι η δεύτερη αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.
- 64 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο πλαίσιο της τρίτης αιτιάσεως, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι, στο σημείο 20 της προσβαλλομένης αποφάσεως, αρνήθηκε να λάβει υπόψη την περιγραφή του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος στα αγγλικά, με το αιτιολογικό ότι δεν είχε προσκομιστεί στη γλώσσα της αιτήσεως καταχωρίσεως που είχε επιλέξει η ίδια, δηλαδή στη γερμανική. Το ως άνω σφάλμα προβάλλεται ότι κατέστησε μη σύννομη την προσβαλλόμενη απόφαση, διότι το τμήμα προσφυγών, μη λαμβάνοντας υπόψη την εν λόγω περιγραφή, προσδιόρισε ανακριβώς το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα ως ένα μεταλλικό κουτί που απεικονίζεται σε τρία διαφορετικά μεγέθη και όχι ως ένα σύνολο μεταλλικών κουτιών ποτών.
- 65 Η αιτίαση αυτή της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής.

- 66 Πράγματι, αφενός, από το άρθρο 36, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 6/2002 προκύπτει ότι η λειτουργία της περιγραφής που μπορεί να περιλαμβάνεται στην αίτηση καταχώρισεως σχεδίου ή υποδείγματος είναι η επεξήγηση της απεικόνισης ή του δείγματος και, αφετέρου, από το άρθρο 36, παράγραφος 6, του εν λόγω κανονισμού επίσης προκύπτει ότι η ως άνω περιγραφή δεν μπορεί να θίξει το περιεχόμενο της προστασίας του σχεδίου ή υποδείγματος αυτού καθαυτό. Το άρθρο 10, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού, με τον τίτλο «Έκταση της προστασίας», διευκρινίζει ότι η προστασία που παρέχει το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα εκτείνεται σε οποιοδήποτε σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο δεν προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη διαφορετική συνολική εντύπωση.
- 67 Κατά συνέπεια, η ενδεχομένως περιλαμβανόμενη στην αίτηση καταχώρισεως περιγραφή δεν μπορεί να επηρεάζει τις εκτιμήσεις ουσίας σχετικά με τον νεωτερικό ή τον εξατομικευμένο χαρακτήρα του οικείου σχεδίου ή υποδείγματος. Τούτο επιβεβαιώνεται, εξάλλου, από το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 2245/2002 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2002, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού 6/2002 (ΕΕ 2002, L 341, σ. 28), που προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι η περιγραφή πρέπει να αφορά μόνον τα χαρακτηριστικά που περιλαμβάνονται στις απεικονίσεις του σχεδίου ή υποδείγματος ή του δείγματος και ότι η εν λόγω περιγραφή δεν μπορεί να περιλαμβάνει δηλώσεις περί του προβαλλόμενου νεωτερικού ή εξατομικευμένου χαρακτήρα του σχεδίου ή υποδείγματος, ή περί της τεχνικής του αξίας.
- 68 Εξ αυτών συνάγεται επίσης ότι η ως άνω περιγραφή δεν μπορεί να επηρεάσει ούτε το ζήτημα σχετικά με το ποιο είναι το αντικείμενο της προστασίας του σχεδίου ή υποδείγματος, που συνδέεται αναμφισβήτητα με τις εκτιμήσεις σχετικά με τον νεωτερικό ή τον εξατομικευμένο χαρακτήρα (βλ. σκέψη 56 ανωτέρω).
- 69 Εν προκειμένω, όπως ήδη διαπιστώθηκε, το τμήμα προσφυγών προσδιόρισε, χωρίς να υποπέσει σε σφάλμα, το αντικείμενο της προστασίας του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος ως τη μορφή ενός μεταλλικού κουτιού που απεικονίζεται σε τρία διαφορετικά μεγέθη και δεν δέχθηκε να προσδιορίσει το αντικείμενο αυτό ως ένα σύνολο μεταλλικών κουτιών ποτών. Λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων που περιλαμβάνονται στις σκέψεις 66 έως 68 ανωτέρω, συνάγεται ότι, εν πάση περιπτώσει, η ενδεχόμενη συνεκτίμηση από το τμήμα προσφυγών της περιγραφής του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος στα αγγλικά δεν θα μπορούσε να θέσει υπό αμφισβήτηση τον προσδιορισμό του αντικειμένου της προστασίας του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος από το τμήμα προσφυγών. Επίσης δεν θα μπορούσε να θέσει υπό αμφισβήτηση τις εκ μέρους του τμήματος προσφυγών εκτιμήσεις περί του εξατομικευμένου χαρακτήρα. Κατά συνέπεια, η υπό κρίση αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής.
- 70 Καθόσον η προσφεύγουσα προσάπτει επίσης, σιωπηρώς, στο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε υπόψη περιγραφές των γερμανικών σχεδίων ή υποδειγμάτων για τα οποία είχε ζητηθεί προτεραιότητα (βλ. σκέψη 2 ανωτέρω), η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη, διότι δεν υφίσταται κανένας κανόνας δικαίου που να επιβάλλει, εν προκειμένω, στο τμήμα προσφυγών να λαμβάνει υπόψη τέτοιες περιγραφές. Εν πάση περιπτώσει, η ως άνω αιτίαση είναι επίσης αλυσιτελής για τους ίδιους λόγους με εκείνους που εκτίθενται στις σκέψεις 66 έως 69 ανωτέρω.
- 71 Βάσει των προαναφερθέντων, το πρώτο σκέλος του παρόντος λόγου πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται εσφαλμένη εκτίμηση του εξατομικευμένου χαρακτήρα του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος

- 72 Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατά βάση, δύο αιτιάσεις κατά του συμπεράσματος του τμήματος προσφυγών σχετικά με την έλλειψη εξατομικευμένου χαρακτήρα του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος.

- 73 Πρώτον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη διαπίστωση του τμήματος προσφυγών που περιλαμβάνεται στο σημείο 34 της προσβαλλομένης αποφάσεως και κατά την οποία η σχέση του ύψους προς το πλάτος (ήτοι οι αναλογίες) είναι περίπου η ίδια στα συγκρινόμενα σχέδια ή υποδείγματα. Προβαίνοντας στην εν λόγω διαπίστωση, το τμήμα προσφυγών αγνόησε, κατ' αυτήν, το γεγονός ότι το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα αποτελεί ένα σύνολο τριών μεταλλικών κουτιών ποτών σε διαφορετικές διαστάσεις, είναι δε πρόδηλο ότι τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα δεν μπορούσαν να δώσουν ταυτόχρονα την ίδια συνολική εντύπωση σε σχέση με καθένα από τα τρία αυτά μεταλλικά κουτιά ποτών.
- 74 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών, αφενός, ότι δέχθηκε, στο σημείο 34 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο ενημερωμένος καταναλωτής δεν αποδίδει σημασία στις διαφορές μεγέθους των μεταλλικών κουτιών ποτών και, αφετέρου, ότι δεν έλαβε υπόψη τις γνώσεις του εν λόγω ενημερωμένου καταναλωτή.
- 75 Από το γράμμα του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002 προκύπτει ότι ο εξατομικευμένος χαρακτήρας πρέπει να εκτιμάται, στην περίπτωση καταχωρισμένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, υπό το πρίσμα της συνολικής εντύπωσης που προκαλεί στον ενημερωμένο καταναλωτή. Η συνολική εντύπωση που προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη πρέπει να είναι διαφορετική από εκείνη που προκαλεί οποιοδήποτε σχέδιο ή υπόδειγμα που έχει παρουσιαστεί στο κοινό πριν από την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως για την καταχώριση ή, εάν διεκδικείται προτεραιότητα, πριν από την ημερομηνία προτεραιότητας.
- 76 Η ως άνω συνολική εντύπωση αφορά τη συνολική οπτική εντύπωση που δημιουργείται από τα ορατά χαρακτηριστικά του οικείου σχεδίου ή υποδείγματος. Η διαπίστωση αυτή προκύπτει από το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού 6/2002, που ορίζει ως «σχέδιο ή υπόδειγμα» την «εικόνα την οποία παρουσιάζει το σύνολο ή μέρος ενός προϊόντος η οποία προκύπτει από τα χαρακτηριστικά του, και ιδίως από τη γραμμή, το περίγραμμα, το χρώμα, το σχήμα, την υφή ή/και τα υλικά του ίδιου του προϊόντος ή/και της διακόσμησης που φέρει». Η εν λόγω διαπίστωση προκύπτει επίσης από το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, το οποίο, σε όλες τις γλωσσικές αποδόσεις, κάνει λόγο για μια συνολική εντύπωση, η οποία, όπως έχει ήδη δεχθεί το Γενικό Δικαστήριο, μπορεί να είναι μόνον οπτική [βλ. απόφαση της 18ης Μαρτίου 2010, Grupo Promer Mon Graphic κατά ΓΕΕΑ – PepsiCo (Απεικόνιση κυκλικής διαφημιστικής βάσεως), T-9/07, EU:T:2010:96, σκέψη 50].
- 77 Το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 ορίζει ειδικότερα ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για την εκτίμηση του εξατομικευμένου χαρακτήρα ο βαθμός της ελευθερίας του δημιουργού κατά την εκπόνηση του σχεδίου ή υποδείγματος.
- 78 Κατά τη νομολογία, ο εξατομικευμένος χαρακτήρας ενός σχεδίου ή υποδείγματος προκύπτει από τη συνολική εντύπωση που το κάνει να διαφέρει από τα άλλα, ή από το γεγονός ότι δεν δίνει την εντύπωση στον ενημερωμένο καταναλωτή ότι αυτός το έχει ξαναδεί, σε σχέση με οποιοδήποτε προηγούμενο τέτοιο σχέδιο ή υπόδειγμα, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι διαφορές εκείνες οι οποίες δεν είναι τόσο έντονες για να επηρεάσουν την εν λόγω συνολική εντύπωση, μολονότι αυτές δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως ασήμαντες, λαμβανομένων όμως υπόψη των αρκούντως χαρακτηριστικών διαφορών που δημιουργούν μια διαφορετική συνολική εντύπωση [αποφάσεις της 7ης Νοεμβρίου 2013, Budziewska κατά ΓΕΕΑ – Puma (Αιλουροειδές που αναπηδά), T-666/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:584, σκέψη 29, και της 29ης Οκτωβρίου 2015, Roca Sanitario κατά ΓΕΕΑ – Villeroy & Boch (Μονή μπαταρία νιπτήρα), T-334/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:817, σκέψη 16].
- 79 Η σύγκριση των συνολικών εντυπώσεων που δημιουργούν τα σχέδια ή υποδείγματα πρέπει να είναι σφαιρική και δεν μπορεί να περιορίζεται στην αναλυτική σύγκριση μιας απεριθμησέως ομοιοτήτων και διαφορών. Η εν λόγω σύγκριση πρέπει να αφορά αποκλειστικά τα πράγματι προστατευόμενα στοιχεία, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα χαρακτηριστικά που εξαιρούνται από την προστασία (απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2013, Αιλουροειδές που αναπηδά, T-666/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:584, σκέψη 30).

- 80 Κατά την εκτίμηση του εξατομικευμένου χαρακτήρα ενός σχεδίου ή υποδείγματος, πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη η άποψη του ενημερωμένου καταναλωτή. Κατά τη νομολογία, ως «ενημερωμένος καταναλωτής» κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002 δεν θεωρείται ούτε ένας κατασκευαστής ούτε ένας πωλητής προϊόντων στα οποία τα οικεία σχέδια ή υποδείγματα προορίζονται να ενσωματωθούν ή να προσαρμοστούν. Ο ενημερωμένος καταναλωτής είναι άτομο το οποίο επιδεικνύει ιδιαίτερη προσοχή και διαθέτει ορισμένη γνώση της προγενέστερης τεχνικής εξελίξεως, δηλαδή των μέχρι τούδε υφισταμένων σχεδίων ή υποδειγμάτων που αφορούν το οικείο προϊόν και τα οποία είχαν αποκαλυφθεί μέχρι την ημερομηνία καταχωρίσεως του προσβαλλόμενου σχεδίου ή υποδείγματος ή, ενδεχομένως, μέχρι την ημερομηνία της προβαλλόμενης προτεραιότητας (αποφάσεις της 18ης Μαρτίου 2010, Απεικόνιση κυκλικής διαφημιστικής βάσεως, T-9/07, EU:T:2010:96, σκέψη 62, και της 29ης Οκτωβρίου 2015, Μονή μπαταρία νιπτήρα, T-334/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:817, σκέψεις 18 και 23).
- 81 Όσον αφορά το επίπεδο προσοχής του ενημερωμένου καταναλωτή, ο δικαστής της Ένωσης διευκρίνισε ότι, καίτοι αυτός δεν είναι ο μέσος καταναλωτής που έχει τη συνήθη πληροφόρηση, είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος και αντιλαμβάνεται κατά κανόνα ένα σχέδιο ή υπόδειγμα ως ένα σύνολο, χωρίς να εξετάζει μεμονωμένα τις διάφορες λεπτομέρειές του, εντούτοις δεν είναι ούτε ο εμπειρογνώμων ή ο ειδικός του κλάδου που είναι ικανός να παρατηρήσει λεπτομερώς τις ελάχιστες σημασίας ενδεχόμενες διαφορές μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων. Συνεπώς, ο προσδιορισμός «ενημερωμένος» δηλώνει ότι, χωρίς να είναι σχεδιαστής ή ειδικός τεχνικός, ο χρήστης γνωρίζει τα διάφορα σχέδια ή υποδείγματα που υπάρχουν στον οικείο τομέα, διαθέτει ορισμένες γνώσεις ως προς τα στοιχεία που συνήθως περιλαμβάνουν τα εν λόγω σχέδια ή υποδείγματα και, λόγω του ενδιαφέροντός του για τα εν λόγω προϊόντα, επιδεικνύει σχετικά υψηλό βαθμό προσοχής όταν τα χρησιμοποιεί (απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 2011, PepsiCo κατά Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, σκέψη 59).
- 82 Υπό το πρίσμα αυτών ακριβώς των αρχών πρέπει, εν προκειμένω, να εξεταστεί η νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 83 Πρώτον, πρέπει να σημειωθεί ότι, στο σημείο 25 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών προσδιόρισε τον ενημερωμένο καταναλωτή ως το άτομο το οποίο είναι επιφορτισμένο, στον τομέα της βιομηχανίας ποτών, με την εμφιάλωση των ποτών και το οποίο ενημερώνεται για τις υφιστάμενες δυνατότητες αγοράς μέσω περιοδικών ειδικού ενδιαφέροντος και καταλόγων, αλλά και επισκεπτόμενος σχετικές εκθέσεις. Οι διάδικοι δεν αμφισβήτησαν τον ως άνω ορισμό του ενημερωμένου καταναλωτή, ενώ από τη δικογραφία δεν προκύπτει ότι ο ορισμός αυτός είναι εσφαλμένος.
- 84 Δεύτερον, το τμήμα προσφυγών έκρινε, στο σημείο 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, όσον αφορά τα μεταλλικά κουτιά ποτών, ο βαθμός ελευθερίας του δημιουργού δεν περιοριζόταν παρά μόνο στο μέτρο που η βασική κυλινδρική μορφή εθεωρείτο ως η συνήθης για τέτοια προϊόντα και που το στρογγυλό σχήμα τού άνω και του κάτω μέρους επιβαλλόταν από αυτήν τη βασική μορφή. Διαπίστωσε ακόμη ότι περιορισμοί όσον αφορά το μέγεθος των μεταλλικών κουτιών ποτών απέρρεαν από την περιεκτικότητα, η οποία κανονικά δεν υπερέβαινε τα 500 ml και αντιστοιχούσε στις συνήθεις ποσότητες που χρησιμοποιούνται στο εμπόριο για την πώληση ποτών. Κατά το τμήμα προσφυγών, δεν υπήρχαν άλλοι περιορισμοί, η δε προσφεύγουσα δεν εξέθεσε κάποιους άλλους. Το τμήμα συνήγαγε, στο σημείο 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η ελευθερία του δημιουργού ήταν απεριόριστη όσον αφορά τη διαμόρφωση τού βασικού κυλινδρικού σχήματος, του πάνω μέρους του μεταλλικού κουτιού και του κάτω μέρους του. Προς επιβεβαίωση του συμπεράσματος αυτού αναφέρθηκε στην απεικόνιση ενός μεταλλικού κουτιού που χρησιμοποιείται για την μπίρα σήματος Heineken, που κατέθεσε η παρεμβαίνουσα.
- 85 Οι ως άνω παρατηρήσεις του τμήματος προσφυγών, οι οποίες κατά τα λοιπά δεν αμφισβητήθηκαν από τους διαδίκους, πρέπει να γίνουν δεκτές.

- 86 Τρίτον, το τμήμα προσφυγών προέβη σε σύγκριση του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος με τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα.
- 87 Στο πλαίσιο αυτό, στο σημείο 29 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, ορθώς, ότι το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα απεικόνιζε τρία μεταλλικά κουτιά ποτών, χωρίς κάποιο τυπωμένο κείμενο, σε χρώμα μαύρο και άσπρο, και ότι δεν ήταν δυνατό να προσδιοριστεί σαφώς, από την απεικόνιση αυτή, αν τα μεταλλικά κουτιά ποτών είχαν καπάκι. Το τμήμα προσφυγών συμπέρανε, ορθώς, ότι, δεδομένου ότι για τη σχετική σύγκριση δεν μπορούσαν να ληφθούν ως βάση παρά μόνο τα χαρακτηριστικά που εμφάνιζε το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα, η διαμόρφωση του καπακιού του μεταλλικού κουτιού δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψη για την εκτίμηση της συνολικής εντυπώσεως.
- 88 Στο σημείο 32 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, ορθώς, ότι τα συγκρινόμενα σχέδια ή υποδείγματα απεικόνιζαν όλα ένα κυλινδρικό μεταλλικό κουτί με λεία τοιχώματα που ήταν ελαφρά κυρτωμένο τόσο προς το κάτω μέρος όσο και προς το καπάκι, οπότε η διάμετρος του κάτω μέρους και του καπακιού του μεταλλικού κουτιού ήταν ελαφρώς μικρότερη.
- 89 Στο σημείο 33 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι οι διαφορές στη σύλληψη του καπακιού και του κάτω μέρους του μεταλλικού κουτιού που προέβαλλε η προσφεύγουσα ήταν, στην καλύτερη περίπτωση, αμελητέες και ότι αυτές δεν ήταν αντιληπτές με γυμνό μάτι. Κατά το τμήμα αυτό, έστω και αν τα συγκρινόμενα σχέδια ή υποδείγματα είχαν διαφορές στη σύλληψη του τρόπου κατασκευής του κάτω μέρους, οι εν λόγω διαφορές δεν επηρέαζαν τη συνολική εντύπωση.
- 90 Στο σημείο 34 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι οι διαφορές στις διαστάσεις των μεταλλικών κουτιών ποτών, τις οποίες προέβαλλε η προσφεύγουσα, δεν ήταν αντιληπτές και ότι η σχέση του ύψους προς το πλάτος ήταν περίπου η ίδια στα συγκρινόμενα σχέδια ή υποδείγματα. Κατά το τμήμα αυτό, ακόμα και αν ο ενημερωμένος καταναλωτής αντιλαμβανόταν κάποιες διαφορές στις διαστάσεις, οι διαφορές αυτές δεν επηρέαζαν τη συνολική εντύπωση. Δέχθηκε, ακόμη, ότι η απεικόνιση σε τρία μεγέθη του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος δεν αποδείκνυε την ύπαρξη κάποιας κρίσιμης διαφοράς, καθόσον ο ενημερωμένος καταναλωτής γνώριζε τις συνήθεις περιεκτικότητες των μεταλλικών κουτιών ποτών και δεν απέδιδε σημασία στις σχετικές διαφορές μεγέθους στο πλαίσιο της συνολικής εντυπώσεως που δημιουργούσε το προϊόν.
- 91 Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών συμπέρανε, στο σημείο 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν είχε εξατομικευμένο χαρακτήρα.
- 92 Οι ως άνω εκτιμήσεις και το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών δεν πάσχουν από κάποιο σφάλμα. Ιδίως, δεν κλονίζονται από τις δύο αιτιάσεις της προσφεύγουσας.
- 93 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση (βλ. σκέψη 73 ανωτέρω), πρέπει να διευκρινιστεί, εισαγωγικώς, ότι η δέουσα σύγκριση είναι αυτή που πραγματοποιείται όχι μεταξύ των τριών μεταλλικών κουτιών ποτών, ασφαλώς διαφορετικού μεγέθους (ήτοι διαφορετικής περιεκτικότητας), που απεικονίζονται στο αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα, αλλά εκείνη που πραγματοποιείται μεταξύ των εν λόγω τριών μεταλλικών κουτιών ποτών και των μεταλλικών κουτιών ποτών που απεικονίζονταν στα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα. Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι η ως άνω σύγκριση πραγματοποιείται μεταξύ της συνολικής εντυπώσεως που δημιουργούν τα τρία μεταλλικά κουτιά ποτών που απεικονίζονται στο αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα και της συνολικής εντυπώσεως που προκαλούν τα μεταλλικά κουτιά ποτών που απεικονίζονταν στα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα και δεν πραγματοποιείται μεταξύ των μεμονωμένων χαρακτηριστικών. Επιβάλλεται επιπλέον η διαπίστωση ότι ούτε οι διαστάσεις ούτε οι συγκεκριμένες περιεκτικότητες μπορούν να συναχθούν από την απεικόνιση των μεταλλικών κουτιών ποτών που περιλαμβάνεται στο αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα, όπως εξάλλου ορθώς εκθέτει το τμήμα προσφυγών στο σημείο 37 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 94 Στο πλαίσιο αυτό, η πρώτη αιτίαση είναι αλυσιτελής, διότι, ακόμα και αν γίνει δεκτό ότι η σχέση του ύψους προς το πλάτος δεν είναι περίπου η ίδια στα συγκρινόμενα σχέδια ή υποδείγματα, όπως δέχθηκε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 34 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η περίπτωση αυτή δεν αποδεικνύει κάποια διαφορά στη συνολική εντύπωση που σχηματίζει ο ενημερωμένος καταναλωτής. Το ίδιο το τμήμα προσφυγών τόνισε τον αλυσιτελή χαρακτήρα της ως άνω επιχειρηματολογίας, δεχόμενο, στο σημείο 34 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, ακόμα και αν ο ενημερωμένος καταναλωτής αντιλαμβανόταν διαφορές στις διαστάσεις (ήτοι στις σχέσεις ύψους προς πλάτος), αυτές δεν θα επηρέαζαν τη συνολική εντύπωση του προϊόντος. Η διαπίστωση αυτή πρέπει να γίνει δεκτή, λαμβανομένων υπόψη, ιδίως, των απαλλαγμένων από κάθε σφάλμα παρατηρήσεων του τμήματος προσφυγών που περιλαμβάνονται στα σημεία 32 και 33 της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 95 Η δεύτερη αιτίαση της προσφεύγουσας (βλ. σκέψη 74 ανωτέρω) πρέπει επίσης να απορριφθεί.
- 96 Πράγματι, το σημείο 34 της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπου το τμήμα προσφυγών δέχεται ότι ο ενημερωμένος καταναλωτής γνωρίζει τις συνήθεις περιεκτικότητες των μεταλλικών κουτιών ποτών και δεν αποδίδει σημασία στις μεταξύ τους διαφορές μεγέθους όσον αφορά τη συνολική εντύπωση, πρέπει να ερμηνευθεί σε συνάρτηση με το σημείο 27 της εν λόγω αποφάσεως, στο οποίο το τμήμα προσφυγών εκθέτει, χωρίς τούτο να έχει αμφισβητηθεί, ότι η περιεκτικότητα των μεταλλικών κουτιών ποτών, που καθορίζει το μέγεθός τους, δεν υπερβαίνει κανονικά τα 500 ml και αντιστοιχεί στις συνήθεις ποσότητες που χρησιμοποιούνται στο εμπόριο για την πώληση ποτών. Εξάλλου, πρέπει να υπομνησθεί ότι το καθοριστικό κριτήριο εκτιμήσεως του εξατομικευμένου χαρακτήρα του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος είναι η συνολική εντύπωση που αυτό προκαλεί στον ενημερωμένο καταναλωτή, συγκρινόμενη με την εντύπωση που του δημιουργούν τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα, και ότι η εν λόγω συνολική εντύπωση προκύπτει από ένα σύνολο χαρακτηριστικών του σχεδίου ή υποδείγματος και όχι από ένα μεμονωμένο χαρακτηριστικό.
- 97 Στο πλαίσιο αυτό, λαμβανομένων υπόψη των εξηγήσεων του τμήματος προσφυγών που περιλαμβάνονται στο σημείο 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, αλλά και των εξηγήσεων του που περιλαμβάνονται στα σημεία 32 και 33 της εν λόγω αποφάσεως, η δεύτερη αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί. Πράγματι, καίτοι, ασφαλώς, ο εμφιαλωτής, που είναι εν προκειμένω ο ενημερωμένος καταναλωτής, λαμβάνει υπόψη το μέγεθος, δηλαδή την περιεκτικότητα, του μεταλλικού κουτιού κατά την άσκηση της δραστηριότητάς του, η ως άνω συνεκτίμηση του παράγοντος αυτού δεν επηρεάζει, εν προκειμένω, τη σύγκριση των συνολικών εντυπώσεων που δημιουργούν τα συγκρινόμενα σχέδια ή υποδείγματα, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι όλα τα μεταλλικά κουτιά ποτών έχουν παρόμοια χαρακτηριστικά, όπως προκύπτει από τα σημεία 32 και 33 της αποφάσεως αυτής, και ότι οι περιεκτικότητες των μεταλλικών κουτιών ποτών (που επηρεάζουν το μέγεθός τους) είναι, σε ορισμένο βαθμό, καθιερωμένες στο εμπόριο, όπως προκύπτει από το σημείο 27 της ίδιας αποφάσεως.
- 98 Αμφισβητώντας τις παρατηρήσεις του τμήματος προσφυγών που περιλαμβάνονται στο σημείο 34 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα στηρίζεται κυρίως σε ένα άρθρο περιοδικού ειδικού ενδιαφέροντος. Κατ' αυτήν, το ως άνω άρθρο αποδεικνύει ότι, πριν από την εμφάνιση στην αγορά του «μεταλλικού κουτιού “sleek”» που απεικονίζεται στο αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα, υφίσταντο μόνον «μεταλλικά κουτιά ποτών “standard”» και «μεταλλικά κουτιά ποτών “slim”» και ότι, επομένως, η ως άνω εμφάνιση στην αγορά αποτελούσε καινοτομία. Προβάλλεται ότι το εν λόγω άρθρο αποδεικνύει επίσης ότι το μέγεθος και η μορφή ενός μεταλλικού κουτιού ποτών έχουν ιδιαίτερη σημασία για τον ενημερωμένο καταναλωτή.
- 99 Το εν λόγω άρθρο περιγράφει τη γένεση του μεταλλικού κουτιού «sleek» και αναφέρει τη διαφορά μεταξύ της διαμέτρου του ως άνω μεταλλικού κουτιού και αυτής των μεταλλικών κουτιών ποτών που προϋπήρχαν στην αγορά, δηλαδή των μεταλλικών κουτιών ποτών «standard» και «slim». Εντούτοις, το άρθρο αυτό δεν κλονίζει τη διαπίστωση του τμήματος προσφυγών, που περιλαμβάνεται στο σημείο 34 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο ενημερωμένος καταναλωτής γνωρίζει τις συνήθεις περιεκτικότητες των μεταλλικών κουτιών ποτών και δεν αποδίδει σημασία στις σχετικές διαφορές

μεγέθους όσον αφορά τη συνολική εντύπωση. Εξάλλου, καθόσον το άρθρο αυτό επικεντρώνεται στη διαφορά της διαμέτρου που χαρακτηρίζει το μεταλλικό κουτί ποτών «sleek» σε σχέση με τα μεταλλικά κουτιά «standard» και «slim», πρέπει να υπομνησθεί ο αλυσιτελής χαρακτήρας της πρώτης αιτιάσεως της προσφεύγουσας σχετικά με τις διαστάσεις των συγκρινόμενων μεταλλικών κουτιών ποτών (βλ. σκέψη 94 ανωτέρω). Πράγματι, ακόμα και αν γίνει δεκτό ότι τα εν λόγω μεταλλικά κουτιά ποτών έχουν διαφορετικές διαμέτρους, πράγμα το οποίο, κατά τα λοιπά, δεν μπορεί να συναχθεί από την απεικόνισή τους, η περίπτωση αυτή δεν αποδεικνύει μια διαφορά στη συνολική εντύπωση που προκαλείται στον ενημερωμένο καταναλωτή. Τέλος, όσον αφορά την εκ μέρους της προσφεύγουσας υπογράμμιση, στην επιχειρηματολογία της, του χαρακτήρα «sleek» των μεταλλικών κουτιών ποτών που απεικονίζονται στο αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα, ο ως άνω χαρακτήρας δεν μπορεί να συναχθεί από την απεικόνιση των μεταλλικών αυτών κουτιών και αντιστοιχεί μάλλον σε μια θεώρηση του ζητήματος στο πλαίσιο της εμπορικής προώθησής των σχετικών προϊόντων, όπως επίσης προκύπτει από το άρθρο αυτό. Επομένως, ούτε ο προβαλλόμενος χαρακτήρας «sleek» είναι χαρακτηριστικό ικανό να επηρεάσει τη συνολική εντύπωση που δημιουργείται στον ενημερωμένο καταναλωτή.

- 100 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος του παρόντος λόγου και, επομένως, αυτός ο λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος στο σύνολό του. Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 101 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε και το EUIPO και η παρεμβαίνουσα υπέβαλαν σχετικό αίτημα, η προσφεύγουσα πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.
- 102 Επιπροσθέτως, η παρεμβαίνουσα ζήτησε να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων και της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Συναφώς πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 190, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβάλλονται οι διάδικοι στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας θεωρούνται αποδοτέα έξοδα. Τούτο δεν ισχύει όμως για τα έξοδα που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων (βλ., συναφώς, απόφαση της 25ης Απριλίου 2013, Αναπαράσταση ρολογιού, T-80/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:214, σκέψη 164). Επομένως, το αίτημα της παρεμβαίνουσας σχετικά με τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO δεν μπορεί να γίνει δεκτό παρά μόνον όσον αφορά τα αναγκαία έξοδα, που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Δέχεται την εκ μέρους της Ball Beverage Packaging Europe Ltd υποκατάσταση στα δικαιώματα της Ball Europe GmbH υπό την ιδιότητα του προσφεύγοντος διαδίκου.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή.

3) Καταδικάζει την Ball Beverage Packaging Europe στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Crown Hellas Can ΑΕ στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

Kanninen

Buttigieg

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Ιουνίου 2017.

(υπογραφές)